

лагане]. Генчевъ и Гюзелевъ преди нѣкой день, разправятъ, се сбили за министерството, изпочукали си главитѣ и задницитѣ. Страхътъ отъ селянитѣ, подписвали адресъ до Каравелова, че не искатъ да се прави нищо противъ обичния князь. Fluchtgedanken на селянитѣ, да не излѣзе нѣщо лошо отъ това. Плакати по дърветата: „който иска да стане министъръ, нека се яви у Каравелова (посочена е кѣщата) или у неговия адютантъ дѣдо Цеко и неговитѣ магарета“. — „Витоша“ за полуизгладнѣлитѣ връщачи се бѣжанци помаци въ Тетевенско. — Обѣдъ. „Славянинъ“ пише противъ руската войска, строгостта на рускитѣ офицери. Начовичъ за новия вестникъ; Минчо и Стояновъ говорѣха помежду си на обѣдъ на шега грѣцки. — Ходихъ въ министерството. Атанасовичъ за румѣнския и бѣлгарския езикъ, за кризата (метафори отъ parturition) — le grand accoucheur — за усъвършенствуването на бѣлгарската индустрия. Препорѣчване отъ кѣижеската канцелария на стипендиантката Болярска възъ основа на препорѣжката отъ Климента. — Отидохъ у Климента, гдето бѣха Генчевъ, Вас. Стояновъ, Наташилъ, Даскаловъ. Пушихъ. Анекдотътъ за везира, разказанъ отъ Климента. Единъ баща оставилъ на сина си наследство, което той трѣбвало да даде на най-глупавия човѣкъ. Синътъ търсилъ такъвъ, ала не намѣрилъ. Отишълъ въ Цариградъ. Тамъ вижда великия везиръ сваленъ, окжсанъ, босъ, никой го не поглежда, водятъ го на бесилка — падналъ неочаквано въ немилость предъ султана. Въ сѣщото време става тържественото влизане на новия везиръ. Синътъ предава оставенитѣ му пари на новия везиръ — най-глупавия човѣкъ, защото вижда какъ падатъ везиритѣ и при всичко това иска да стане везиръ. Климентъ съ този анекдотъ искаше да нарисува положението на бѣлгарскитѣ министри. Климентъ привидно изглежда, че нищо не знае, че и той ще става министъръ. Генчевъ е червенъ. Климентъ и др. сж противъ Бурмова, поради разграничението на епархиитѣ, за раздѣлянието на Търновската епархия, една частъ отъ която остана въ Румелия. Стояновъ и Генчевъ се скараха, Стояновъ каза, че бюрото не представлява нищо отъ себе си, Станболовъ води цѣлата камара и цѣлата страна, той е човѣкъ, а вие всички сте машина, което много разсърди Генчева. Следъ това стана дума за Дринова. Азъ мълчахъ и седѣхъ при печката: не знаеха какво азъ мисля за Дринова, и лицемерствуваха до погнусяване. — Като си отивахъ срещнахъ Стоилова (отиваше въ английското консулство). — Situation befriedigend. Heimliche Angst der Leute [положението е задоволително. Прикритиятъ страхъ на хората]. Муромцевъ разправя за селянитѣ, какво мислятъ за смѣняванята на правителствата, — всѣкога второто е по-лошо отъ първото. Князътъ мина съ кола покрай насъ. — Прибрахъ се въ кѣщи.